

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA GIURGIU
SECȚIA CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ Nr. 3210/2018
Ședința din camera de consiliu de la 29 Mai 2018
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE Ana Maria Păduraru
Grefier Ionela-Cristina Săgîrceanu

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamant CONSILIUL DE MEDIERE și pe pârât având ca obiect cerere de valoare redusă.

Despre mersul dezbaterilor s-a consemnat în Încheierea din data de 10.05.2018, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea pentru termenul din data de 16.05.2018, când instanța în aceeași compunere și pentru aceleași motive a amânat pronunțarea pentru termenul din data de 18.05.2018, când în aceeași compunere și pentru aceleași motive a amânat pronunțarea pentru termenul de astăzi, când a deliberat și a pronunțat următoarea hotărâre.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Giurgiu la data de 14.09.2017, pe formularul prevăzut de art. 1.029 C.proc.civ., reclamanta **Consiliul De Mediere**, în contradictoriu cu pârâtul a solicitat obligarea acestuia la plata sumei de 500,00 lei, conform facturii nr. 10949, seria CM din data de 25.07.2017.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că la data de 25.07.2017 a fost emisă Factura nr. 10949, seria CM, având suma totală de 500,00 lei, suma ce reprezintă: taxă anuală administrare tablou pe anul 2011 în valoare de 100 lei, suspendați/inactivi, respectiv taxă anuală profesională pe anii 2012-2015, suspendați/inactivi, în valoare de 100 lei/an.

Reclamanta a precizat că taxa anuală profesională este prevăzută în Legea nr. 192/2006, privind medierea și organizarea profesiei de mediator, în Hotărârea Nr. 5 din 13 mai 2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere la articolul 9, alin. 1, litera b), Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, precum și în alte hotărâri ale Consiliului de mediere.

Prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a stabilit că „Taxa anuală profesională în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscrși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii suspendați datorează o taxă anuală profesională de 100 lei”.

Reclamanta a mai precizat că pârâtul și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediere încă de la completarea cererii de autorizare, precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept, reclamanta a invocat prevederile dispozițiilor art. 1026 Cod de procedură civilă, precum și celelalte temeuri arătate în cerere.

În probațiune, a fost solicitată proba cu înscrisuri, atașate cererii – f. 7 - 31.

Față de cele precizate mai sus, reclamanta a solicitat să se admită cererea și să se dispună prin hotărârea ce o va pronunța obligarea pârâtului la plata sumei de 500.00 lei conform facturii de mai sus.

Cererea a fost timbrată cu suma de 20 lei, conform art. 6, alin. (1) din O.U.G nr. 80/2013 – f. 39.

La data de 22.11.2017, pârâtul a formulat întâmpinare – f. 44 – 46, prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate ca netemeinică și nelegală, invocând excepția prescripției dreptului material la acțiune.

În susținerea excepției prescripției dreptului material la acțiune, pârâtul arată că faptul că taxa profesională a fost încorporată în factura fiscală nr. 10949 din 25.07.2017 pentru perioada 2011 – 2015 nu poate schimba regimul juridic al prescripției extinctive, întrucât izvorul obligațiilor rămâne hotărârile Consiliului de Mediere privind taxa anuală profesională.

Pe fondul cauzei, pârâtul arată că prin Notificarea emisă de Consiliul de Mediere la data de 20.06.2017 i s-a comunicat că figurează în evidențele Consiliului cu un debit de 2.300 lei, reprezentând taxe restante, conform desfășurătorului pentru anii 2010 – 2016, în urma căreia a depus contestație, care nu a fost soluționată în termenul legal, fiind emisă totuși factura fiscală nr. 10949 din 25.07.2017, în sumă de 500 lei, conform desfășurătorului pentru anii 2011 – 2015 privind taxa profesională.

Referitor la taxa anuală profesională pretinsă, pârâtul arată că prin Hotărârea nr. 2622/16.09.2011, aflată la dosar, reiese că potrivit art. 4 „eliberarea autorizației și înscrierea în Tabloul Mediatorilor autorizați se face după completarea și depunerea de către mediator la Consiliul de Mediere a unei declarații - consimțământ (...), însoțită de copii ale următoarelor documente care fac dovada înscrierii Biroului de mediator în evidențele fiscale: declarația fiscală 070 și CIF”, procedură pe care pârâtul susține că nu a parcurs-o, motiv pentru care arată că taxa anuală percepută în perioada 2011-2015 nu se justifică.

În drept, au fost invocate prevederile art. 1029, alin. (4) și art. 205 Cod procedură civilă.

În probațiune, a fost solicitată proba cu înscrisuri, care au fost atașate întâmpinării – f. 47 - 63.

La data de 18.01.2018, reclamanta a depus răspuns la întâmpinare, atașând și un set de înscrisuri – f. 68 – 87.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamanta a precizat următoarele:

Potrivit art. 17, alineat 2 din Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare, iar potrivit art. 19, alineat 4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun.

De asemenea, conform art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, consiliul acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator;

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de Regulamentul de Organizare și Funcționare precizate mai sus, Consiliul de mediere a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se află în vigoare, hotărâri pe care le-a depus.

Reclamanta a precizat, că potrivit hotărârilor Consiliului de mediere fiecare mediator are obligația de a plăti taxa astfel cum și-a luat angajamentul la autorizarea în profesie așa cum rezultă din actul de înființare a biroului de mediator.

Se arată că prin Hotărârea Consiliului de Mediere nr. 196 din 25.02.2012, la art. 5, s-a stabilit că „Taxa anuală profesională în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii suspendați datorează o taxă anuală profesională de 100 lei”.

Potrivit dispozițiilor art. 1270 cod civil, contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante, astfel încât prin această dispoziție legală se instituie forța obligatorie a contractului între părțile contractante, conform principiului de drept *pacta sunt servanda*, iar în baza art. 1170 Cod civil, părțile trebuie să acționeze cu bună-credință, atât la negocierea și încheierea contractului, cât și pe tot timpul executării sale.

De asemenea, reclamanta a precizat că potrivit art. 1516 Cod civil creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a iar potrivit art. 1350 Cod civil, atunci când fără justificare o parte a unui contract nu își îndeplinește această îndatorire, respectiv obligațiile pe care le-a contractat ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu în condițiile legii. De asemenea, potrivit art. 1548 Cod civil culpa debitorului unei obligații contractuale se prezumă prin simplul fapt al neexecutării.

Contrar celor arătate de pârât cu privire la existența sa în Tabloul Mediatorilor, reclamanta precizează că acesta se află înscris în tablou, la poziția 1251.

Astfel cum a precizat și în cererea de chemare în judecată, mediatorul și-a luat angajamentul de achitare a tuturor taxelor încă de la autorizare.

Față de cele precizate, reclamanta a solicitat admiterea cererii astfel cum a fost formulată și cheltuieli de judecată ce reprezintă taxa de timbru.

Reclamanta a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

La data de 16.05.2018, pârâtul a formulat note scrise – f. 100 și urm.

Sub aspectul probatoriului, la termenul din data de 10.05.2017, instanța a încuviințat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

La data de 25.07.2017, reclamanta a emis pe seama pârâtului factura seria CM nr. 10949, în cuantum de 500 lei – f. 7, sumă ce reprezintă taxă anuală administrare tablou pe anul 2011 în valoare de 100 lei, suspendați/inactivi, respectiv taxă anuală profesională pe anii 2012-2015, suspendați/inactivi, în valoare de 100 lei/an.

Art. 17, alin. 2 din Legea nr. 192/2016 prevede faptul potrivit căruia „Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare”. De asemenea, potrivit *art. 19, alin. (4) din aceeași lege* „în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun”.

Art. 21, lit. e) din Legea nr. 192/2006 prevede faptul potrivit căruia Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin Regulament, iar conform *art. 9, lit. b) din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediere*, Consiliul de Mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare și din taxele profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Prin *art. 2 din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1307/14.12.2008* – f. 27, s-a stabilit faptul că taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor este în cuantum de 400 de lei și că aceasta se datorează de către toți mediatorii autorizați înscriși în Tabloul mediatorilor, începând cu anul următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare. De asemenea, s-a prevăzut faptul că această taxă se plătește integral, până la 31 martie a anului pentru care se datorează, cu excepția primului an în care poate fi plătită până la 30 iunie a anului pentru care se datorează.

Prin *Hotărârea Consiliului de Mediere nr. 196/25.02.2012* - f. 20 – 21, în cuprinsul *art. 5* s-a prevăzut faptul că *art. 2* din *Hotărârea Consiliului de mediere nr. 1307/14.12.2008* se modifică, în sensul că se stabilește că taxa anuală profesională este în cuantum de 300 de lei. Această taxă se datorează de către toți mediatorii autorizați începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, putând fi achitată semestrial în 2 cote părți egale.

De asemenea, s-a prevăzut că mediatorii înscriși în Tabloul mediatorilor, dar care nu au o formă de exercitare a profesiei, conform Legii nr. 192/2006, datorează o taxă anuală profesională de 100 lei, iar mediatorii suspendați datorează o taxă de 100 lei pe an.

Prin cererea formulată de către numitul _____ și înregistrată la reclamantă sub nr. 4109 din data de 31.08.2011 (f.8 - 9) acesta a solicitat autorizarea ca mediator, menționând că își va exercita activitatea de mediator în birou de mediator. Totodată s-a angajat să achite întocmai și la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de Mediere, să participe la diverse cursuri de formare continuă în domeniu și întâlniri specifice profesiei de mediator și să respecte hotărârile consiliului.

Din înscrisul aflat la fila 9 reiese faptul că la data de 31.08.2011 a fost înființat Biroul de Mediator _____, pârâtul luându-și angajamentul să achite întocmai și la termen eventualele taxe hotărâte de Consiliul de Mediere și să respecte întocmai hotărârile consiliului, actul fiind aprobat în ședința Consiliului de Mediere nr. 16.09.2011, fiind înregistrat în Registrul Formelor de Exercitare a Profesiei la poziția 2828.

Conform Adeverinței nr. AD 002/12.01.2012 emisă de Colegiul Mediatorilor – f. 53, se arată că pârâtul este membru al Asociației Colegiul Mediatorilor, începând cu data de 01.09.2011.

Din cuprinsul răspunsului la întâmpinare formulat de reclamantă, reiese că pârâtul se află înscris în tablou la poziția 1251, cu mențiunea „acest mediator nu are drept de exercitare”.

Prin Hotărârea nr. 2622/16.09.2011 – f. 8, s-a constatat îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege și de hotărârile Consiliului de Mediere pentru înființarea biroului de mediator cu denumirea „_____ – Birou de mediator”, iar conform art. 3 din hotărâre, biroul a fost înscris în Registrul Formelor de Exercitare a Profesiei, în data de 16.09.2011, la poziția 2828.

Eliberarea autorizației și înscrierea în Tabloul mediatorilor autorizați a pârâtului sunt condiționate de completarea și depunerea de către mediator, la Consiliul de mediere, a unei declarații consimțământ tipizată (...), însoțită de copii ale următoarelor documente care fac dovada înscrierii Biroului de mediator în evidențele fiscale: declarația fiscală 070 și CIF.

Prin urmare, raportat la aceste înscrisuri și având în vedere dispozițiile legale anterior evocate, instanța consideră că în speță, Consiliul de mediere, în calitate de organism central, în exercitarea atribuțiilor sale, poate emite hotărâri prin care să stabilească taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator. Astfel, susținerea pârâtului în sensul că reclamanta nu îi poate impune să achite această taxă anuală profesională este neintemeiată.

Instanța apreciază că suma pretinsă de reclamantă reprezintă o creanță certă, existența sa rezultând din hotărârile emise de Consiliul de mediere și din factura seria CM nr. 10949. Creanța este lichidă, taxele stabilite prin hotărârile Consiliului de mediere fiind datorate de către pârât, raportat la calitatea sa. De asemenea, creanța este exigibilă, din hotărârile menționate și factura anexată reieșind faptul că termenul de plată al debitului a fost împlinit la data introducerii cererii de chemare în judecată.

În ceea ce privește cuantumul sumei datorate de către pârât, instanța are în vedere faptul că prin întâmpinarea formulată acesta a invocat faptul că orice creanță solicitată de reclamantă pentru o perioadă mai veche de trei ani în raport de data introducerii cererii de chemare în judecată este prescrisă, conform prevederilor *art. 2517 C.civ.*

Potrivit acestui text de lege, termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen. Instanța constată faptul că reclamanta solicită obligarea pârâtului la plata taxei profesionale anuale aferente anilor 2012-2015, precum și taxa anuală de administrare tablou pe anul 2011.

Instanța are în vedere faptul că potrivit art. 5 din Hotărârea nr.196/25.02.2012, taxa profesională trebuie achitată semestrial, până la data de 15 ianuarie, respectiv 15 iulie a fiecărui an, inclusiv de către mediatorii suspendați sau inactivi.

Astfel, 50 de lei din taxa profesională anuală trebuie achitată până la data de 15 ianuarie a anului, iar restul de 50 de lei trebuie achitat până la data de 15 iulie a anului.

Față de prevederile *art. 2524, alin.(1) C.civ.*, instanța apreciază faptul că din aceste momente începe să curgă termenul de prescripție extinctivă. Având în vedere data introducerii prezentei acțiuni, precum și dispozițiile mai sus menționate, instanța constată faptul că dreptul material la acțiune al reclamantei în ceea ce privește taxa anuală de administrare tablou pe anul 2011 și taxele anuale profesionale aferente anilor 2012 și 2014 este prescris.

Astfel, cuantumul sumei datorate de către pârât reclamantei este de 100 de lei și reprezintă contravaloarea taxei anuale profesionale aferentă anului 2015.

Pentru aceste considerente, instanța va admite în parte cererea formulată de către reclamanta Consiliul de Mediere în contradictoriu cu pârâtul – Birou de mediator și va obliga pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 100 lei, reprezentând debit restant și va respinge în rest pretențiile, ca fiind prescrise.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de pârât, pentru suma de 400 lei, reprezentând taxă anuală administrare tablou pe anul 2011, suspendați/inactivi, respectiv taxă anuală profesională pe anii 2012-2014, suspendați/inactivi.

Admite, în parte, cererea formulată de reclamanta **CONSILIUL DE MEDIERE, cu sediul în București, șos.Nicolae Titulescu nr.88B, sector 1** în contradictoriu cu **pârâtul – Birou de mediator**, cu sediul în

pe calea procedurii cu privire la cererile de valoare redusă.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 100,00 Lei, reprezentând contravaloare taxă anuală profesională pe anul 2015, suspendați/inactivi.

Respinge restul pretențiilor ca fiind prescrise.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 20 lei, reprezentând cheltuieli de judecată, constând în taxa judiciară de timbru.

Executorie.

Cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare, care se depune la Judecătoria Giurgiu.

Pronunțată, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 29.05.2018.

**PENTRU PREȘEDINTE
AFLAT ÎN CONCEDIU MEDICAL,
SEMNEAZĂ PREȘEDINTELE INSTANȚEI**

GREFIER,